

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 214.

Trettende Session.

52de Møde.

Fredagen den 6te December Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (forts.): Jeg seer derfor ikke den fjerneste Grund til at indføre denne sthygge Bevillingsmaade, at bevilge for $\frac{3}{4}$ Aar. Jeg skal ligesaa lidt idag som sidst opfaste det Spørgsmaal, om ikke Grundloven ligefrem fordrer, at Finantsloven skal være et Overslag over Aarets Indtægter og Udgifter, og om man har Ret til at udstykke Bevillingerne i Portioner, men jeg skal kun sige, at hvis man nu saaledes vilde bevilge i Brøker, da maatte der dog derfor kunne anføres en Grund, medens den ærede Ordfører bogstavelig ikke har anført nogen anden Grund derfor, end at Thinget da tidligere vilde komme til Kundskab om, hvad det finantsielle Resultat blev af den nye Lov, hvis den bliver til Lov. Hertil svarer jeg imidlertid gjentagende, at Resultaterne af den nye Lov, hvis den bliver Lov, vil Rigsdagen finde paa sit Vord i Finantsloven for det næstkommende Finantsaar den første Dag, den atter træder sammen; tidligere og bedre kan det ikke skee, og derigjennem kan Rigsdagen faae al den Indflydelse, den kan ønske at faae paa denne Sags Regulering, en Indflydelse, der forøvrigt vil være meget bethdeligt indskrænket, naar Loven gaar igjennem, idet den indeholder faste Bestemmelser om de fleste Punkter; Betsbet til Foderet og de andre Ting, der mere ere calculatoriske, have ikke stor Betydning. Hvis Thinget ikke skal gaae ind paa mit Forslag, vil jeg altsaa blive nødsaget til at foreslaae

Landstinget at restituere Bestemmelsen, hvad jeg, overensstemmende med Alt, hvad der i saa Henseende hidtil har været vedtaget, formener sikkert vil skee, — men jeg har da heller ikke den mindste Tvivl om, at der derigjennem vil foreligge en Conflict mellem de 2 Thing. Hvorledes Forholdet vil stille sig ligeoverfor Regjeringen, anseer jeg det for ufornuødent at udtale mig om, men skal kun gjentagende bemærke, at det umuligt kan være fuldt Alvor af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), naar han siger, at han havde troet, at Udvalgets Forslag var Noget, jeg med Fornøielse skulde modtage, idet det var saa overmaade simpelt og praktisk, al den Stund han umuligt kan have glemt, hvad jeg i dette Nieblik har mindet om, at det nu er tredje Gang, Spørgsmaalet fremkommer, idet først en tidligere Beslutning af Thinget i samme Retning ikke er bleven respecteret af den paagjældende Indenrigsminister, og at dernæst et Forslag til en saadan Beslutning er frafalbet, idet en anden Indenrigsminister erklærede, at det vilde frembringe en Conflict. Jeg veed derfor ikke, hvorfra den ærede Rigsdagsmand turde drage den Slutning, at jeg ikke i den Henseende, ligesom mine Formænd have gjort det, skal vide at opretholde det, der er Betingelsen for en ordentlig Styrelse, hvilket i mine Dine er langt vigtigere end baade Landstutteriet og Stamstutteriet tilsammentagne, da Spørgsmaalet i Virkeligheden dreier sig om: hvorvidt man gjennem en Votering paa Finantsloven kan kuldkaaste bestaaende Love, og det endog i Tilfælde, hvor disse Loves Forandring paa Lovlig Viis, nemlig ved Lovgivningens